

روزنامه فرهنگ و هنر

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: جام جم برتر برنا
توزیع: نشر گستر امروز

گفت‌وگوی صبا با ارسطو خوش‌رزم، بازیگر فیلم «بازی خونی»

پای اعتقاداتم در بازیگری ایستاده‌ام

زمان از لحاظ کاری، مالی و روحی یکی از بدترین شرایط زندگی من بود که با یک تماس تلفنی و طی ۲۴ ساعت سرنوشت زندگی من عوض شد و من به آن به عنوان یک لحظه نگاه می‌کنم.

در انتخاب نقش‌ها، چه فاکتورهایی برایتان اهمیت دارد؟
همیشه در انتخاب نقش‌ها بر اساس اعتقادات و احساسات خود عمل کرده‌ام، همیشه تلاش کرده‌ام نقش‌های متفاوت را انتخاب کنم، حتی اگر کوتاه باشند. اما حالا پس از تجربه‌های مختلف، به این نتیجه رسیدم که مهم این است که نقش جذاب و متفاوت باشد، فرقی نمی‌کند نقش اول یا دوم باشد. البته این تصمیمات همیشه با سخت‌گیری و فکر دقیق انجام می‌شود.

البته بعد از سیمیرغ نقش اولی که گرفتم، حالا دوست دارم نقش‌های مکمل و متفاوتی را بازی کنم. نکته‌ای که همیشه به آن توجه دارم این است که نقش باید به گونه‌ای باشد که واقعا با آن ارتباط برقرار کنم و خودم را در آن نقش پیدا کنم.

به عنوان کسی که تجربه بازی در فیلم‌های جنگی و تاریخی را داشته‌اید، چه تفاوت‌هایی در بازی کردن این نوع نقش‌ها با نقش‌های دیگر می‌بینید.

من بازی در نقش‌های جنگی را همیشه به عنوان چالشی بسیار سخت و خاص می‌بینم. در این نوع نقش‌ها، باید به شدت با تاریخ و شرایط اجتماعی آن زمان آشنا باشید تا بتوانید بازی‌ای واقعی و ملموس ارائه دهید. برای من بازی در نقش احمد، تجربه منحصر به فردی بود، به خصوص به دلیل اینکه باید با لهجه مازنی بازی می‌کردم که چالشی جدید برایم بود. من نگران بودم که مبادا لهجه به سمت لهجه‌های کم‌دی و شناخته شده برود، امیدوارم توانسته باشم آن را به خوبی اجرا کنم.

چه چیزی باعث شد که بازی در فیلم‌های مختلف برایتان جذاب باقی بماند و همچنان به آن ادامه دهید؟

من همیشه به این فکر می‌کنم که چرا باید بازیگری را انتخاب کنم. بازیگری برای من یک شغل نیست، بلکه یک روش و منش فکری و یک تجربه زیستی متفاوت است که باید به آن احترام بگذارم. من هیچ وقت به دنبال معروف شدن نبودم و همیشه سعی کرده‌ام بازیگری را به دلیل عشق به آن انجام دهم، نه به خاطر سلبریتی بودن. انتخاب نقش‌ها برایم همیشه از روی سخت‌گیری و اعتقاد به آن نقش‌ها بوده است. حتی وقتی پیشنهادهایی برای برنامه‌های تلویزیونی و ریالیتی شو داشتم، آن‌ها را رد کردم، چون می‌دانستم که نمی‌خواهم معروف شوم، بلکه می‌خواهم بازیگر خوبی باشم در حالی که می‌توانستم با شرکت در این برنامه‌ها و سریال‌ها راه صدساله را یک شب بروم اما پای اعتقاداتم در بازیگری ایستاده‌ام و همچنان سخت‌گیری‌هایم را داشته‌ام دارم.

نظر شما در مورد شرایط کنونی سینما و تلویزیون چیست؟

شرایط سینما و تلویزیون همیشه در حال تغییر است. ما شاهد یک تحول بزرگ در تولیدات سینمایی و تلویزیونی هستیم که امیدوارم این تغییرات به نفع بازیگران و ذات سینما، تئاتر و تلویزیون باشد.

مضاعفی به من وارد می‌کرد.

در مورد ایفای شخصیت احمد، چالشی داشتید؟

من تلاش کردم احمد را به عنوان یک انسان معمولی به تصویر بکشم. در سینما معمولاً اینگونه شخصیت‌ها به شکل قهرمانانی فرامینی نشان داده می‌شوند. اما من احمد را با تمام ضعف‌ها و قوت‌هایش، با حساسیت‌هایی که نسبت به خانواده و شهرش دارد، به نمایش گذاشتم. اینکه احمد در شرایط مختلف واکنش‌های انسانی و منطقی نشان می‌دهد. عصبانی می‌شود، گریه می‌کند، ویژگی‌هایی بود که برای من بسیار جذاب بودند و در جلساتی که با کارگردان داشتیم، بسیار در باره نحوه بازی این کاراکتر صحبت کردیم.

در نهایت از بازی خود در این فیلم رضایت دارید؟

من هیچ وقت از بازی خودم راضی نیستم. اما امیدوارم که نتیجه نهایی خوب باشد و در نهایت مردم و منتقدین باید نظر بدهند.

آیا صحنه یا سکانسی بود که بازی در آن برای شما سخت‌تر از بقیه بوده باشد؟

بله، سکانس‌های سخت بسیاری در این فیلم بود. اما سخت‌ترین سکانس برای من، سکانس شهادت دختر احمد بود. شب قبل از فیلمبرداری این سکانس، من اصلاً نخواستیم و استرس زیادی داشتم. این سکانس برای من یکی از سخت‌ترین و در عین حال خاص‌ترین لحظات بود. شب قبل از فیلمبرداری، من به آقای میرزاحمدی گفتم که نهایتاً دو برداشت می‌توانم از این سکانس بگیرم. وقتی این سکانس را بازی کردم، حس کردم که تمام وجودم در آن لحظه غرق شده است. واقعا یاد نمی‌آید که چه اتفاقاتی افتاد و بعد از اینکه برداشته‌ها تمام شد، احساس می‌کردم که تخلیه شدم. من با تمام وجود بازی کردم و وقتی سکانس را دوباره دیدم، متوجه شدم که در آن لحظه، دیگر از این دنیا جدا شده بودم. بخش عمده‌ای از ذهن من از زمان خواندن فیلمنامه تا روز فیلمبرداری درگیر این سکانس بود که به من استرس می‌داد و موقعی که این سکانس را گرفتیم احساس کردم باری از دوش من برداشته شده است.

در یافت سیمیرغ بهترین بازیگر مرد در جشنواره فجر ۴۲ بر انتخاب‌های بعدی شما تاثیرگذار بود؟

در حقیقت، سیمیرغ گرفتن برای من یک لحظه خاص بود، اما دیدگاه من در مورد بازیگری تغییر نکرده است. ۲۰ سال پیش زمانی که بازیگری را شروع کردم همیشه پیش خودم می‌گفتم من تا قبل از ۴۰ سالگی باید یک سیمیرغ نقش اول بگیرم و شش ماه قبل از ۴۰ سالگی ام سیمیرغ جشنواره فجر را گرفتم، خیلی اتفاقی در فیلم «صبح اعدام» آقای افخمی بازی کردم و شاید آن

ارسطو خوش‌رزم، بازیگر جوان و خوش آتیه سینمای ایران که سال گذشته برای بازی در فیلم «صبح اعدام» برنده سیمیرغ بلورین بهترین بازیگر مرد جشنواره فیلم فجر شد امسال نیز با فیلم «بازی خونی» با به میدان رقابت گذاشته تا از عنوان خود دفاع کند. با او گفت‌وگویی انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

مهدیه مالکی
گفت و گو

در ابتدا کمی درباره فیلم سینمایی «بازی خونی» و پذیرفتن نقشی که ایفا کرده‌اید صحبت کنید.

از اوایل تابستان حدود ۸ تا ۱۰ فیلمنامه به من پیشنهاد شد. حقیقتاً امسال نمی‌خواستیم، نقش اول بازی کنم و تمایل داشتم نقش مکمل را تجربه کنم. در ابتدا این موضوع برایم جذاب بود که پس از موفقیت سال گذشته آیا دوباره می‌توانم در چنین جایگاهی قرار بگیرم یا نه. اما در نهایت، تمامی فیلمنامه‌های پیشنهادی نقش اول بودند.

بر خلاف خیلی بازیگران چرا علاقه‌ای به بازی در نقش اول یک فیلم نداشتید؟

نقش اول به طور کلی دشواری‌های خاص خود را دارد چون بازیگر با اصلی فیلم را به دوش می‌کشد و این فشار مضاعفی را به بازیگر وارد می‌کند. اما در نهایت به چند دلیل «بازی خونی» را از بین فیلم‌های پیشنهادی انتخاب کردم. فیلمنامه این اثر بسیار جذاب بود که به قلم مسعود هاشمی نژاد به نگارش درآمده است. ضمن اینکه موضوع آن که به قائله امل در سال ۱۳۶۰ می‌پردازد تاکنون در سینمای ایران مورد توجه قرار نگرفته بود و این بکر بودن سوژه برای من بسیار جذاب بود. گذشته از بکر بودن موضوع و جذابیت فیلمنامه، تهیه کننده فیلم، آقای سعید پروینی، صداقت و تعهد بالایی داشتند. ایشان به هیچ عنوان ما را برای سرعت بخشیدن به کار و کاهش کیفیت تحت فشار قرار ندادند. تمام امکانات به بهترین شکل در اختیار گروه قرار گرفت چون هدف همه ما ساختن یک فیلم خوب بود.

همکاری با کارگردان فیلم چگونه بود؟

من پیش از این با ایشان همکاری نکرده بودم و فقط فیلمی از ایشان دیده بودم. اما در جلساتی که با ایشان داشتم از انرژی و انگیزه بالای ایشان بسیار لذت بردم. صادقانه بگویم در طی ۲۱ سال فعالیت بازیگری خود، «بازی خونی» سخت‌ترین کاری بود که انجام داده‌ام. شرایط فیلمبرداری بسیار سخت بود، اغلب سکانس‌ها در شرایط آب و هوایی دشوار فیلمبرداری می‌شد، ضمن اینکه بازی کردن با لهجه مازندرانی هم فشار

